

PRITARTA

Lietuvos Respublikos

švietimo ir mokslo ministro

2008 m. gruodžio 2 d. įsakymu

Nr. ISAK-3236

JĖZUITŲ PEDAGOGIKA GRĮSTO UGDYMO LIETUVOJE SAMPRATA

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Jėzuitų pedagogika grįsto ugdymo Lietuvoje sampratos (toliau – samprata) paskirtis – apibrėžti jėzuitų pedagogika grįsto ugdymo (toliau – jėzuitų ugdymo) Lietuvoje tikslą ir uždavinius, ugdymo turinį, reikalavimus mokytojams ir vadovams, jėzuitų mokyklų steigimą, reorganizavimą, likvidavimą, pertvarkymą ir finansavimą, – sudaryti teisinės prielaidas visaverčiam jėzuitų pedagogikos taikymui Lietuvoje.

2. Jėzuitų ugdymas grindžiamas Šventojo Sosto ir Lietuvos Respublikos sutartimi dėl bendradarbiavimo švietimo ir kultūros srityje, Lietuvos Respublikos švietimo įstatymu (Žin., 1991, Nr. 23-593; 2003, Nr. 63-2353), Netradicinio ugdymo koncepcija, patvirtinta Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2001 m. spalio 30 d. įsakymu Nr. 1446, Romos katalikų bažnyčios mokymu (Kanonų teisės kodeksas; Katalikų bažnyčios katekizmas), jėzuitų švietimo dokumentais – Jėzuitiškos auklybos pagrindais ir šv. Ignaco pedagogikos praktiniu taikymu, kurio esminės nuostatos atitinka demokratinius bei humanistinius Lietuvos mokyklos principus, ir šia samprata.

3. Jėzuitų ugdymas teikiamas vaikams, jaunimui, suaugusiems asmenims per formaliojo ir/ar neformaliojo švietimo programas.

4. Pagrindinės sampratos sąvokos:

Alumnas (-ė) – buvęs jėzuitų mokyklos mokinys (-ė), įgijęs (-usi) vidurinį išsilavinimą.

Auklėtojas – asmuo, vykdamas Auklėjimo programą.

Auklėjimo programa – asmens ugdymo programa, skirta atitinkamo amžiaus mokiniams, parengta remiantis jėzuitų švietimo dokumentais.

Dvasinis palydėtojas – asmuo, vadovaujantis rekolekcijoms.

Eucharistija – liturgija, kuria Bažnyčia prisimena, švenčia ir skelbia Jėzaus gyvenimą, mirtį ir prisikėlimą.

Jėzaus draugija (jėzuitai) – Romos katalikų bažnyčios vienuolių ordinas.

Jėzuitų mokykla – įstaiga, teikianti formaliojo ir /ar neformaliojo švietimo programas, grįstas samprata.

Kapelionas – asmuo, atsakingas už jėzuitų mokyklos bendruomenės dvasinį ugdymą, krikščioniško mokymo ir tradicijų puoselėjimą.

Liturgija – bažnytinės apeigos, kuriomis krikščionių bendruomenė garbina Dievą, išreiškia ir ugdo savo, kaip Dievo tautos, tapatumą.

Rekolekcijos – dvasinės pratybos, padedančios geriau pažinti save, ugdyti meile grindžiamus santykius su kitais žmonėmis ir Dievu pagal Katalikų bažnyčios mokymą.

Religinis ugdymas – kryptinga ugdomoji veikla, kurios metu asmuo įgyja teorinės ir praktinės religinės patirties.

Sielovada – vadovavimas religiniam gyvenimui.

Socialinė praktika – tarnavimo kitiems žmonėms praktinė patirtis ir jos refleksija.

Šv. Ignacas Lojola – Jėzaus draugijos įkūrėjas.

Šv. Ignaco pedagoginė paradigma (toliau – paradigma) – žinių, įgūdžių, gebėjimų, vertybinių nuostatų ir vertybinių išsipareigojimų sistemos formavimo būdas, apimantis 5 etapus: kontekstą, patirtį, apmąstymą, veiksmą, įvertinimą.

Šv. Ignaco (jėzuitų) pedagogika – švietėjiška vizija, apibūdinta dviejuose pagrindiniuose dokumentuose: Jėzaus draugijos konstitucijose, kurias parašė Ignacas 1547–1551 m., ir Ratio Studiorum (Studijų planas) (1599 m.). Šiandieninė šv. Ignaco pedagogikos interpretacija pateikiama Jėzuitų auklybos pagrinduose (1984 m.) ir Ignaciškos pedagogikos praktiniame taikyme (1996 m.).

Vertybių ugdymo programa – kryptinga sielovados veikla, kuria, plėtojant jauno žmogaus asmenines, socialines ir edukacines kompetencijas, siekiama ugdyti sąmoningą asmenybę, sugebančią atsakingai ir kūrybingai spręsti savo problemas ir aktyviai dalyvauti visuomenės gyvenime.

II. UGDYMO PRINCIPAI IR PAGRINDINĖS NUOSTATOS

5. Jėzuitų ugdymo principai:

5.1. šv. Ignaco Lojolos dvasingumas;

5.2. visuminis ugdymas, apimantis keturias asmenybės ugdymo sritis – intelekto ugdymą, dvasinį ugdymą, socialinį ir emocinį ugdymą, fizinį ugdymą;

5.3. šv. Ignaco pedagoginės paradigmos taikymas;

5.4. siekis „Magis“ – „geriau“, „daugiau“;

5.5. „Cura personalis“ – rūpinimasis kiekvienu asmeniu;

5.6. mokymas pripažinti šio pasaulio vertingumą ir objektyviai pažinti jo tikrovę.

6. Paradigma – visos jėzuitų mokyklos veiklos pagrindas.

6.1. paradigma yra ugdymo (si) proceso pagrindas. Ji yra taikoma ne tik formaliojo ugdymo programai, bet ir neformaliojo ugdymo programoms įgyvendinti. Mokytojui paradigma yra būdas ar įrankis pasirengti pamokoms ar pratyboms, suplanuoti užduotis mokiniams arba veiklą mokytojams;

6.2. paradigma naudinga integruojant dalykus ir gilinant atskiro mokomojo dalyko žinias, susiejant naują medžiagą su žinoma. Nuosekliai naudojant paradigmą per visą ugdymo turinį paaiškėja visas mokymo ir auklėjimo procesas. Nuolat naudojama mokymo situacijose paradigma padeda mokiniui susidaryti natūralų įgūdį pirma apmąstyti savo patirtį, o paskui veikti;

6.3. Šv. Ignaco pedagoginė paradigma padeda mokytojams tapti kompetentesniems, t. y. įgyti naujų gebėjimų ir kompetencijų;

6.4. paradigmos panauda motyvuoja mokytojus iniciatyvai praturtinti mokomojo dalyko turinį ir struktūrą, teikia papildomų priemonių, rekomendacijas, kaip skatinti mokinių iniciatyvą. Tai leidžia mokytojams daugiau tikėtis iš mokinių, skatinti juos imtis didesnės atsakomybės ir būti aktyvesnius mokymosi procese, susieti naują informaciją su jau turima patirtimi, geriau suvokti juos supančią aplinką ir joje vykstančius procesus;

6.5. paradigma suasmenina mokymąsi. Ji kviečia mokinius apmąstyti reikšmę ir svarbą to, ko jie mokosi. Ji siekia padaryti mokinius aktyvius ir kritiškus ugdymo ir ugdymosi proceso dalyvius. Suartindama mokinio ir mokytojo patirtis, paradigma stengiasi mokymąsi padaryti asmeniškai siekiamybe. Paradigma ragina klasėje įgytą patirtį integruoti su patirtimi, įgyta namuose, darbe, per bendraamžių kultūrą ir t. t.;

6.6. paradigma pabrėžia mokymo ir mokymosi socialumą ir abipusę patirties pasidalijimą, mokinių tarpusavio dialogą, skatinantį apmąstyti savo patirtį. Mokymosi ir augimo procesas įtraukia į tarpasmeninių santykių ratą. Jis ragina imtis tokios veiklos, kuri turės poveikį kitų žmonių gyvenimui. Pamažu mokiniai suvokia, kad esmingiausi išgyvenimai ateina iš jų santykių su tuo, kas yra humaniška, iš jų santykių su kitais žmonėmis ir iš kitų žmonių patirties. Šis apmąstymas suponuoja didesnę kitų žmonių gyvenimo vertinimą, domėjimąsi visuomeninėmis ar politinėmis struktūromis, kurios padeda arba stabdo abipusę augimą ir jų, kaip žmonijos dalies, vystymąsi. Tai yra puiki galimybė mokytojui augti ir tobulėti pačiam, būti autentiškam;

6.7. paradigma atsižvelgia į mokymosi kontekstą ir į pedagoginį procesą. Ji nurodo būdus, kaip paskatinti mokinius atsiverti augimui. Minimimi penki etapai: kontekstas, patirtis, apmąstymas, veiksmas, įvertinimas:

6.7.1. kontekstas – tai mokymo ir mokymosi aplinka; mokinio pasaulis, kurį veikia šeima, draugai, bendraamžiai, jaunimo kultūra, papročiai, socialinė aplinka, jėzuitų mokyklos gyvenimas, politika, ekonomika, religija, žiniasklaida, menas, muzika. Konteksto pažinimas – kokybiško

ugdymo proceso organizavimo sąlyga. Prieš planuojant veiklą, remiantis rūpinimosi kiekvienu asmeniu principu, suvokiama, kas formuoja mokinio vertybes; kaip gyvenimo patirtis veikia mokinio ugdymosi procesą, formuojantį mokinio mąstymo ir veiklos pagrindus;

6.7.2. patirtis – bet kokia veikla, kurioje šalia intelektualaus svarstomo dalyko suvokimo pastebimai dalyvauja ir mokinio jau turimi gebėjimai, žinios, jo (-os) jausmai, t.y. turinio suvoktis protu. Etapo siekinys – smalsumas ir augimas, nuostaba ir atradimas, kad žinojimo kokybė kinta;

6.7.3. apmąstymas – tai procesas, kai žmogiškoji patirtis, mokanti pripažinti šio pasaulio vertingumą ir objektyviai pažinti jo tikrovę, kildina prasmės suvokimą. Kitaip tariant, konteksto ir patirties kryptinga ir nuolatinė analizė, paremta įsipareigojimu veiklai. Proceso metu mokytojas kelia ir atsako į klausimus: ar suvokia mokinys to, ką įgyja, vertę ir prasmę; ar pasiryžta veiklai ir kodėl; ar atveriamas mokinio širdis ir protas tam, kas humaniška. Etapo siekinys – kokybinis vidinis pokytis, lemias įsipareigojimą veikti;

6.7.4. veiksmas – siekiamo tikslo realizavimas. Kitaip tariant, vidinis asmens augimas, paremtas apmąstyta patirtimi ir jos išorinėmis apraiškomis. Proceso metu mokytojas kelia klausimus ir atsako į juos: kaip bus skatinamas mokinys įgyvendinti tai, ką pasiryžo refleksijos metu; ar mokytojas yra išmintingas ir pakantus kelionės draugas; ar tiki savo mokinio siekio autentiškumu. Etapo siekinys – nesavanaudiškos tarnystės kitam praktinė raiška;

6.7.5. įvertinimas – atliktos veiklos įvertinimas ir įsivertinimas. Keliami klausimai: ko, kaip ir kodėl mokinys išmoko; ar pastebėti net ir maži mokinio vidiniai pokyčiai; ką suprato mokytojas apie savo darbo kokybę; ar sugeba tiek mokinys, tiek mokytojas džiaugtis tuo, kas vyksta; kaip ir kodėl bus planuojama tolesnė veikla. Etapo siekinys – „Magis“ troškimas (siekis daryti vis daugiau, vis geriau).

III. UGDYMO TIKSLAS, UŽDAVINIAI

7. Jėzuitų ugdymo tikslas – remiantis jėzuitų švietimo principais, krikščioniškos moralės dvasia kurti bendruomenę, ugdyti tikinčią, visavertę asmenybę, siekiančią socialinio teisingumo ir skiriančią savo gebėjimus visuomenės ir Dievo tarnystei.

8. Uždaviniai:

8.1. kurti mokyklą, kurios misija, filosofija, organizacinė struktūra, valdymas, kultūra sudaro darnią visumą;

8.2. supažindinti mokinius ir bendruomenės narius su krikščioniškąja tradicija, sudaryti sąlygas pažinti savo asmenines vertybes ir įgyti religinės patirties;

8.3. ugdyti turintį krikščioniškojo humanizmo pasaulėžiūrą ir tvirtus dorinius pagrindus, savarankišką, gebantį gyventi laisvėje, atsakingą, išsilavinusį, bendrauti ir bendradarbiauti gebantį,

pilietiškai sąmoningą, tvirto charakterio, kultūriškai ir ekologiškai susipratusių, kūrybingą, fiziškai aktyvų ir darnos siekiantį asmenį;

8.4. ugdyti asmeninį ir bendruomeninį jautrumą teisingumui, skatinti socialinį teisingumą mokyklos, bendruomenės, šalies ir tarptautinių reikalų atžvilgiu;

8.5. skatinti mokinių lygybę ir solidarumą su žmonėmis, turinčiais skirtingų gebėjimų, nevienodų socialinių galimybių, siekti socialinio mokinių solidarumo, mokytis teikti socialinę paramą visuomenės nariams;

8.6. padėti mokiniams išsiugdyti gebėjimus ir nuostatą mokytis visą gyvenimą, gebėjimą apsispręsti ir pasirinkti.

IV. UGDYMO TURINYS

9. Samprata paremtas ugdymas pagal formaliojo švietimo programas grindžiamas Romos katalikų bažnyčios mokymu, jėzuitų švietimo dokumentais, paradigma, švietimo ir mokslo ministro patvirtintomis Lietuvos bendrojo lavinimo bendrosiomis programomis.

10. Jėzuitų mokyklose vykdomos formaliojo švietimo programos sudaro sąlygas įgyti valstybės pripažįstamą pradinį, pagrindinį ir vidurinį išsilavinimą.

11. Organizuojamas tikybos mokomojo dalyko pagilintas mokymas.

12. Vertybių ugdymo programos ir Auklėjimo programos, grįstos atitinkamo amžiaus tarpsnio mokinių poreikiais, papildo ikimokyklinio, priešmokyklinio, pradinio, pagrindinio, vidurinio ir kitas neformaliojo švietimo programas. Jos privalo atitikti jėzuitų švietimo dokumentus ir yra tvirtinamos Lietuvos jėzuitų provincijos provincijolo įsakymu.

13. Mokytojų parengtas neformaliojo švietimo programos tvirtina mokyklos vadovas.

14. Visuminis jėzuitų ugdymas apima keturias asmenybės ugdymo sritis – intelekto, dvasinį, socialinį ir emocinį, fizinį ugdymą išlaikant sričių lygiavertiškumą:

14.1. intelekto ugdymas suprantamas kaip akademinės pažangos siekimas vadovaujantis „Magis“ principu;

14.2. dvasinis ugdymas apima religinį ugdymą ir sielovadą. Tai padeda atskleisti kiekvieno asmens religinę patirtį, plėtoti asmeninį ryšį su Kūrėju;

14.3. socialinis ir emocinis ugdymas apima emocinės kompetencijos plėtojimą remiantis sugebėjimu mylėti ir būti mylimam, taip pat sėkmingai išreikšti jausmus, nuotaikas ir emocines problemas, kad būtų jaučiamas emocinis pasitikėjimas savimi ir savo veiksmais; socialinės kompetencijos plėtojimą, nukreiptą į gebėjimų draugiškai sugyventi su savo bendraamžiais ir kitais asmenimis bei jų grupėmis ugdymą, skatinantį užmegzti teikiančius pasitenkinimą bei sėkmingus

ilgalaikius tarpasmeninius ryšius. Savanoriška ir nesavanaudiška tarnystė kitiems taip pat yra šio ugdymo dalis;

14.4. fizinis ugdymas suprantamas kaip tam tikra bendrojo asmenybės ugdymo dalis, apimanti ne tik judesių kultūrą, bet ir bendrąsias asmens vertybes. Mokinys mokomas plėtoti savistabos, savikontrolės, saviugdos įgūdžius ir fizinio aktyvumo poreikį, mokoma ramiai priimti sėkmę ir nesėkmę.

15. Jėzuitų mokyklos vykdomos neformaliojo švietimo programos yra skirtos visai mokyklos bendruomenei – mokiniams, mokytojams, alumnams, mokinių tėvams (globėjams, rūpintojams) ir kt.

V. UGDYMO PROCESAS

16. Naudojant paradigmą, jėzuitų mokykloje organizuojamas ir vykdomas ugdymo procesas: kuriama ir tobulinama mokytojų ir mokinių priėmimo tvarka, ugdomi mokiniai, mokytojai ir kiti bendruomenės nariai, formuluojami strateginiai tikslai, planuojama metų veikla, koreguojamas Auklėjimo programų, Vertybių ugdymo programų turinys, rengiami dalykų teminiai planai, vedamos pamokos, vykdoma tarnystės kitam praktinė raiška – socialinė praktika.

17. Dėl ugdymo specifikos ir intensyvesnio ugdymo turinio ugdymo planas gali iki 10 procentų skirtis nuo bendrojo lavinimo mokyklų ugdymo planuose nustatytų valandų ir dalykų bei darbo dienų per savaitę skaičiaus. Atsižvelgiant į programų vykdymo specifiką, mokinių poreikius, jėzuitų mokyklose gali būti dirbama pailgintos darbo dienos, visos dienos ir visos savaitės režimu.

18. Ugdymo procesas organizuojamas taip, kad apimtų keturias asmenybės ugdymo sritis – intelekto ugdymą, dvasinį ugdymą, socialinį ir emocinį ugdymą, fizinį ugdymą, ir išlaikytų sričių lygiavertiškumą.

18.1. Intelektu ugdymas:

18.1.1. šalia tradicinio ugdymo formos pamokų, lygiaverčiai traktuojamos ir kitos – integruotos kelių mokomųjų dalykų pamokos, metiniai projektiniai darbai, dalykų mokymas blokais, dalykinės stovyklos, moksliniai ir kūrybiniai praktikumai, edukacinės programos;

18.1.2. edukacinės programos, privalomos ugdymo programų praktinės dalys, organizuojamos mokyklos vadovo nustatyta tvarka;

18.1.3. įgytiems įgūdžiams ir kompetencijoms įtvirtinti ir patikrinti, mokyklos vadovo nustatyta tvarka, organizuojami periodiniai pasiekimų patikrinimai ir egzaminų sesijos.

18.2. Dvasinis ugdymas:

18.2.1. per dvasinio ugdymo formas – liturgiją, tikybos pamokas, Susitaikinimo sakramentą, Eucharistiją atskiroms klasėms ir visai bendruomenei, rekolekcijas, šv. Ignaco dvasines

pratybas mokiniai skatinami suvokti ir patirti Evangelijos esmę, burtis į krikščioniškas bendruomenes ir savo talentais bei dovanomis tarnauti kitiems žmonėms. Siekiama mokyti asmeninės ir bendruomeninės maldos, skatinti suprasti Bažnyčios liturgiją ir joje dalyvauti;

18.2.2. pamokos pradedamos ir baigiamos malda;

18.2.3. kuriama mokyklos aplinka, tinkama dvasiniam ugdymui: įrengiama vieta, skirta maldai, naudojami krikščioniški simboliai ir atributika;

18.2.4. ypatingas dėmesys skiriamas doriniam ugdymui – organizuojamas tikybos mokomojo dalyko pagilintas mokymas, tikybos, kaip ir kitų dalykų, mokymasis vertinamas pažymiu. Savaitinis tikybos valandų skaičius yra 1–2. Mokoma krikščioniškosios etikos bei krikščioniškos filosofijos;

18.2.5. mokymo priemonių sąrašą, naudojamą doriniam ugdymui, tvirtina Lietuvos jėzuitų provincijos provincijolas;

18.2.6. vertybių ugdymas ir sielovada organizuojama mokyklos vadovo nustatyta tvarka;

18.2.7. 3–4 gimnazijos klasių mokiniams kartą per metus organizuojamos 4–7 dienų rekolekcijos savaitgaliais;

18.2.8. kitos dvasinio ugdymo formos integruojamos į ugdymo procesą mokyklos vadovo nustatyta tvarka.

18.3. Socialinis ir emocinis ugdymas:

18.3.1. Auklėjimo programos, parengtos remiantis jėzuitų švietimo dokumentais, – integrali socialinio ir emocinio ugdymo dalis. Cikliniu būdu apimami ir, remiantis atitinkamo amžiaus tarpsnio ypatumais, nagrinėjami visi mokinio kontekstai – vidinis (aš), šeimos, klasės, mokyklos, draugų, visuomenės, pasaulio;

18.3.2. kiekvienas mokinys per visą mokymosi laikotarpį privalo atlikti tam tikros trukmės socialinę praktiką pasirinktoje įstaigoje ir nustatyta tvarka reflektuoti įgytą patirtį;

18.3.3. socialinės praktikos atlikimo tvarką nustato mokyklos vadovas.

18.4. Fizinis ugdymas:

18.4.1. auklėti žmogų visapusiškai – reiškia derinti fizinį vystymąsi drauge su kitais švietimo tikslais;

18.4.2. fizinis ugdymas yra integrali vertybių ugdymo programos dalis;

18.4.3. atsižvelgiant į mokinių poreikius, siūlomos ir vykdomos neformaliojo ugdymo programos ar atitinkama popamokinė sportinė veikla.

19. Jėzuitų mokykloje mokinių pažanga ir mokymosi pasiekimai vertinami Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

20. Jėzuitų mokykla, gerbdama asmens privatumą, informaciją apie mokymosi pasiekimus mokiniui ir jo tėvams (globėjams, rūpintojams) teikia asmeniškai.

21. Jėzuitų mokykla, naudodama paradigmą, atlieka vidinį savo veiklos auditą, analizuoja ir vertina ugdymo kokybę bei rezultatus, juos lygina su valstybinių išsilavinimo standartų reikalavimais.

VI. REIKALAVIMAI JĖZUITŲ MOKYKLOS MOKYTOJAMS IR VADOVAMS

22. Jėzuitų mokykloje dirbantys mokytojai turi būti įgiję aukštąjį arba aukštesnįjį išsilavinimą ir turėti pedagogo kvalifikaciją.

23. Tikybos mokyti gali asmuo, įgijęs aukštąjį arba aukštesnįjį išsilavinimą ir pedagogo kvalifikaciją arba turintis tam reikalingą specialųjį pasirengimą. Toks asmuo privalo turėti Katalikų Bažnyčios nustatyta tvarka išduotą leidimą (siuntimą) mokyti tikybos.

24. Vertybių ugdymo ir sielovados programas vykdyti gali asmuo, turintis Jėzuitų provincijos provincijolo išduotą leidimą.

25. Įgyti papildomų profesinių kompetencijų – žinių apie jėzuitų auklybos principus, šv. Ignaco pedagogiką ir jos praktinį taikymą – mokytojai ir vadovai gali specialiuose kvalifikacijos tobulinimo kursuose Lietuvoje bei užsienyje, stažuotėse.

26. Siekiama, kad jėzuitų mokyklos mokytojai ir vadovai mokėtų bent dvi užsienio kalbas, gebėtų kompetentingai naudotis užsienio informacijos šaltiniais ir palaikyti profesinius ryšius su užsienio partneriais.

27. Siekiama, kad jėzuitų mokyklos mokytojai ir vadovai konceptualiai ir vaizdžiai pateiktų idėjas bei interpretuotų mintis, faktus ir jausmus skirtingais profesinės veiklos kontekstais naudodami komunikacijos priemones.

28. Siekiama, kad jėzuitų mokyklos mokytojai būtų tikintys, atviri, profesionalūs, mylintys, teisingi:

28.1. tikintis. Mokytojas tiki ir pasitiki Dievu, skleidžia ir puoseleja katalikiškas vertybes ir moralės normas, laikosi Katalikų bažnyčios tradicijų, siekia dvasinio tobulėjimo ir gyvena taip, kaip mokė Jėzus Kristus;

28.2. atviras. Mokytojas bendrauja ir bendradarbiauja su kolegomis, mokiniais, jų tėvais ir aplinkiniais. Nuolat tobulėja profesinėje srityje, yra atviras naujoms idėjoms, atidus besikeičiantiems mokyklos ir visuomenės poreikiams, demokratiškas;

28.3. profesionalus. Mokytojas gerai išmano savo dėstomąjį dalyką, domisi mokslo, kultūros, politinio ir visuomeninio gyvenimo naujovėmis, išmano ir kūrybiškai taiko dėstymo metodiką, mokymo stilius ir bendravimo psichologiją, aktyvius mokymosi metodus, motyvuoja mokinius produktyviai ir kūrybingai mokytis, moko bendradarbiauti, kritiškai mąstyti ir ugdo pilietines nuostatas;

28.4. mylintis. Mokytojas kuria pasitikėjimo ir tarpusavio pagalbos bei supratimo atmosferą, noriai domisi mokyklos gyvenimu, jame dalyvauja; geranoriškas ir pasiaukojantis, skiriantis pakankamai laiko ir dėmesio kiekvienam vaikui, jį padrašinantis ir padedantis nugalėti sunkumus;

28.5. teisingas. Mokytojas yra asmuo, siekiantis, kad jo žodžiai nesiskirtų nuo darbų, padedantis kiekvienam pajusti savo vertę, orumą, suvokti savo gabumus ir patarantis, kaip juos geriau panaudoti; laikosi mokyklos nuostatų ir to paties reikalauja iš kitų; nesitaiksto su smurtu, egoizmu, pseudomorale ir nesąžiningumu;

29. To siekti padeda dalyvavimas liturgijoje ir bendruomenės dienose, dvasiniuose susikaupimuose, rekolekcijose ar kt.

30. Jėzuitų mokyklos vadovo vaidmuo ir kompetencijos:

30.1. vadovauja jėzuitų mokyklai ir atsako už mokyklos misijos, tikslų, uždavinių įgyvendinimą, strateginį planavimą;

30.2. atsako už jo vadovaujamos mokyklos mokinių kokybišką mokymą ir ugdymą, atitinkantį Katalikų bažnyčios mokymą;

30.3. turi turėti ne tik mokslinę ir profesinę kompetenciją, bet ir reikiamų vadovavimo įgūdžių bei savą vadovavimo viziją, grįstą tikėjimu ir ištikimybe Evangelijai;

30.4. padeda vietos bažnyčios bendruomenei, bendradarbiauja su kitais jėzuitais, aplinkinių parapijų kunigais ir pastoraciniais darbuotojais;

30.5. atsakingas, kad mokykloje funkcionuotų veiksminga sistema, leidžianti atnaujinti ir tobulinti darbuotojų profesinius gebėjimus bei atpažinti ir tenkinti dvasinio ir religinio ugdymo (-si) poreikius.

31. Jėzuitų mokyklos bendruomenės dvasiniam ugdymui, esant galimybei, vadovauja kapelionas (-ai), įgijęs (-ę) aukštąjį arba aukštesnįjį išsilavinimą ir tam reikalingą specialųjį pasirengimą.

32. Vadovai ir mokytojai turi galimybę atlikti šv. Ignaco dvasines pratybas; besidarbuojantieji sielovadoje gali atlikti kasmetines rekolekcijas, turėti dvasinį palydėtoją ir gauti dvasinę pagalbą.

VII. JĖZUITŲ MOKYKLOS STEIGIMAS, REORGANIZAVIMAS, LIKVIDAVIMAS, PERTVARKYMAS IR FINANSAVIMAS

33. Jėzuitų mokyklos steigiamos, reorganizuojamos, likviduojamos, pertvarkomos ir finansuojamos vadovaujantis tarptautine Šventojo Sosto ir Lietuvos Respublikos sutartimi dėl bendradarbiavimo švietimo ir kultūros srityje, Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu (Žin., 2000,

Nr. 74-2262), Lietuvos Respublikos švietimo įstatymu, Kanonų teisės kodeksu, Jėzaus draugijos teisiniais dokumentais.

34. Jėzuitų mokyklą, suderinę su Lietuvos jėzuitų provincijos provincijolu, įstatymų nustatyta tvarka gali steigti Lietuvos fiziniai ir juridiniai asmenys (toliau – Steigėjas). Steigėjai taip pat gali būti užsienio šalių fiziniai, juridiniai asmenys, tarptautinės organizacijos arba jie gali kartu su Lietuvos fiziniiais ir juridiniais asmenimis sudaryti mokyklos steigimo sandorį ir būti jėzuitų mokyklos steigėjai.

35. Jėzuitų mokyklos valdymą, veiklą, jos bendruomenės narių teises, pareigas ir atsakomybę reglamentuoja mokyklos įstatai.

36. Pagrindiniai jėzuitų mokyklos finansavimo šaltiniai yra tiksliniai valstybės biudžeto, savivaldybių biudžetų asignavimai ir kitos lėšos.

38. Už valstybės biudžeto ar savivaldybės biudžeto asignavimų panaudojimą jėzuitų mokykla atsiskaito Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.
